

Maatiaiskissa – Vuoden maatiaiseläin 2016

Maatiainen ry. on valinnut vuoden 2016 maatiaiseläimeksi maatiaiskissan.

Kuva: Kirsti Hassinen

Maatiaiskissa on suojelun arvoinen. Maatiaiskissalla (*Felis catus*) tarkoitetaan kissaa, joka on kehittynyt tietyllä alueella ja lisääntynyt vapaasti. Eri maissa maatiaiskissat ovat erinäköisiä, koska ne ovat sopeutuneet paikalliseen ilmastoon ja ympäristöön. Suomalaisen maatiaiskissan historia on tuhatvuotinen.

Suomessa viljanviljely alkoi rautakauden loppupuolella noin 800–1000 jKr., ja samoihin aikoihin kissa tassutteli Pohjolaan. Mesopotamiassa kissoja tiedetään olleen jo 5000 vuotta eKr. Vilja-aitoissa kissa oli talonpojille arvokas apulainen tuholaistorjuna. Siitä kertovat vanhojen aittojen ja varastojen kissanluukut ja -lävet. Saalistavat laivakissat takasivat, ettei suolasilli tai muu arvokas rahti joutunut laivarottien suihin.

Maatiaiskissa on konstailematon peruskissa rakenteeltaan. Siltä puuttuvat rotukissoille tyypilliset ääripiirteet, mutta saalistustaidot ja hyvät lisääntymisominaisuudet ovat säilyneet. Maatiaiskissat ovat enimmäkseen lyhytkarvaisia, mutta pitkäkarvaisiakin pentuja syntyy. Värikirjo on runsas, koska ei-toivottuja värejä ei ole. Maatiaiskissan luonne on leikkisä ja seurallinen. Se soveltuu kotikissaksi sekä maalle että kaupunkiin. Se toimii edelleen tärkeänä hiirestäjänä maalla taloissa, navetoissa, talleissa ja lampoloissa.

Ennen kissat lisääntyivät luonnonvalinnan mukaan. Kylän kolleista parhaat pääsivät sulhasiksi. Kissat lisääntyivät hallitsemattomasti ja pentuja jouduttiin lopettamaan. Vieläkin villikissat ja ”kissatalot”, joissa on kymmeniä huonosti hoidettuja ja leikkaamattomia kissoja, ovat eläinsuojelujärjestöjen suuri työllistäjä. Nämä löytökissat ovat yleensä maatiaisia. Eläinsuojelujärjestöjen tiukka kanta, että kaikki lemmikeiksi menevät löytökissat ja yleensäkin kotikissat pitäisi steriloida on ymmärrettävä. Loppuun asti vietyä tämä periaate kuitenkin hävittäisi maatiaiskissan Suomesta.

Maatiaiskissojen pennutus ja kasvatus tulee tehdä yhtä huolellisesti kuin rotukissojenkin. Kasvatuksessa tulisi painottaa monimuotoisuutta ja geeniperimän laajuutta. Tärkeää olisi jättää leikkaamatta hyväluontoisia, erisukuisia kolleja eri puolelta Suomea. Ihmiset ovat valmiita maksamaan hyvin hoidetuista kissanpennuista, vaikkei niillä olisi hienoa rekisteripaperia. Luontaisesti kehittynyt maatiaisemme on rikas, terve geenipankki.

Lisätietoja:

Maatiainen ry
Kirsti Hassinen
0400-725427
kirsti.hassinen@gmail.com

Maija Manninen
044 045 7317
toimisto@maatiainen.fi
www.maatiainen.fi

Maatiainen – Det lantliga kulturarvet ry on vuonna 1989 perustettu yhdistys, joka pyrkii säilyttämään alkuperäiset maatiaiskasvit ja -eläimet sekä vaalimaan perinnemaisemia.